

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI KOSZALINA

5 KWIETNIA 2019 ROKU

WPROWADZENIE

Lektorka: Zgodnie z tradycją, jak co roku, rozpoczynamy naszą koszalińską Drogę krzyżową przed pomnikiem świętego Jana Pawła II. Postawiliśmy go w piątą rocznicę jego czwartej pielgrzymki do Polski, którą rozpoczął 1 czerwca 1991 roku właśnie tutaj, w Koszalinie. Poświęcił wtedy Wyższe Seminarium Duchowne i Sanktuarium Matki Bożej na Górze Chełmskiej, a następnie odprawił Mszę Świętą na placu przy kościele pw. Ducha Świętego i odmówił różaniec w katedrze. Swoją wizytę na koszalińskiej ziemi zakończył spotkaniem z polskim wojskiem na lotnisku w Zegrzu Pomorskim.

Lektor: Piętnaście lat temu nadaliśmy naszemu wielkiemu Rodakowi honorowe obywatelstwo naszego miasta. Zobowiązuje to nas do wsłuchiwania się w jego nauczanie i do wprowadzania go w życie. Dlatego, zatrzymując się przy kolejnych stacjach tej dzisiejszej Drogi krzyżowej, oprócz fragmentów słowa Bożego, będziemy rozważali słowa, które święty Jan Paweł II skierował do nas, Polaków, podczas pamiętnej pielgrzymki do naszej Ojczyzny sprzed dwudziestu ośmiu lat. Wtedy, w Polsce, która dopiero co odzyskała swoją suwerenność, papież podjął tematy związane z dziesięcioma Bożymi przykazaniami.

STACJA I – JEZUS SKAZANY NA ŚMIERĆ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Jana – „Piłat wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale. (...) I rzekł do Żydów: «Oto wasz król!» A oni krzyczeli: «Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!» Piłat powiedział do nich: «Czyż króla waszego mam ukrzyżować?» Odpowiedzieli arcykapłani: «Poza cezarem nie mamy króla». Wtedy więc wydał Go im, aby Go ukrzyżowano.” (J 19, 13-16)

Lektor: „Czy jest taka ludzka instancja, czy jest taki parlament, który ma prawo zalegalizować zabójstwo niewinnej i bezbronnej ludzkiej istoty? Kto ma prawo powiedzieć: «Wolno zabijać», nawet: «Trzeba zabijać», tam gdzie trzeba najbardziej chronić i pomagać życiu? Zauważmy jeszcze, że przykazanie: «Nie zabijaj» zawiera w sobie nie tylko zakaz.

Ono wzywa nas do określonych postaw i zachowań pozytywnych. Nie zabijaj, ale raczej chroń życie, chroń zdrowie i szanuj godność ludzką każdego człowieka, niezależnie od jego rasy czy religii, od poziomu inteligencji, stopnia świadomości czy wieku, zdrowia czy choroby.” (Radom, 4.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA II – JEZUS BIERZE KRZYŻ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Jana – „Zabrali zatem Jezusa. A On sam, dźwigając krzyż, wyszedł na miejsce zwane «Miejscem Czaszki», które po hebrajsku nazywa się «Golgota».” (J 19, 16-17)

Lektor: „Człowiek dotknięty chorobą, dotknięty jakimkolwiek cierpieniem, często pyta siebie samego: dlaczego ja muszę znosić ból? I prawie natychmiast stawia sobie inne pytanie: po co, jaki jest sens tego cierpienia, które mnie dotknęło? A gdy nie znajduje odpowiedzi, często się załamuje, bo cierpienie staje się silniejsze od niego. Cierpienie nie jest karą za grzechy ani nie jest odpowiedzią Boga na zło człowieka. Można je zrozumieć tylko i wyłącznie w świetle Bożej miłości, która jest ostatecznym sensem wszystkiego, co na tym świecie istnieje. Cierpienie zostało związane z miłością, która tworzy dobro, wyprowadzając je również ze zła, wyprowadzając poprzez cierpienie, tak jak najwyższe dobro odkupienia świata zostało wyprowadzone z Krzyża Chrystusa i stale z niego bierze swój początek.” (Olsztyn, 6.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA III – JEZUS UPADA PIERWSZY RAZ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Mateusza – „Wtedy kusiciel przystąpił do Jezusa i rzekł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych».” (Mt 4, 3-4)

Lektor: „Co stało się z ziarnem Ewangelii na przestrzeni ostatnich pokoleń? Czy ziarno przykazań trafia na glebę urodzajną? Czy też jest to może gleba oporna, która nie przyjmuje słowa prawdy? Nie przyjmuje wymagań moralności, jakie stawia człowiekowi Bóg, a zarazem ludzkie sumienie, które – jeśli jest zdrowe – staje się samo Bożym głosem przemawiającym wewnątrz człowieka? Czy podstawowe zasady moralności nie zostały «wyrwane» z naszej gleby przez Złego, który ukrywa się pod różnymi postaciami? Czy nie zostały «wydziobane» przez rozkrzyczane drapieżne ptactwo wielorakiej propagandy, publikacji, widowisk, programów, które igrają z naszą ludzką słabością?» (Łomża, 4.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA IV – JEZUS SPOTYKA SWOJĄ MATKĘ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Łukasza – „Symeon rzekł do Maryi, Matki Jezusa: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».” (Łk 2, 34-35)

Lektor: „O Pani nasza, (...) naucz nas Twojego zawierzenia, Twojej nadziei i Twojej miłości. Naucz nas wychodzić ku Twojemu Synowi. Prowadź nas do Niego. Niech On będzie odpowiedzią na wszystkie nasze pytania. Naucz nas wychodzić ku innym ludziom, może bardziej biednym i samotnym niż każdy z nas. Niech nasze serca będą otwarte, niech będą otwarte domy i kraje. Wyzwól nas z lęku, byśmy nie bali się ubogich z Jezusowej Ewangelii: dzieci, starców, chorych i cudzoziemców, byśmy umieli otworzyć drzwi Zbawicielowi świata i człowieka. (...) Spraw, byśmy nie uciekali przed nowymi zadaniami. Cała współczesna rzeczywistość czeka na swoją pełną ewangelizację. Pragniemy żyć – każdy na swój sposób – będąc misjonarzami tego dzieła, wspólnie z Chrystusem uświęcać i przemieniać ten świat.” (Częstochowa, 15.08.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA V – SZYMON POMAGA NIEŚĆ KRZYŻ JEZUSOWI

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Mateusza – „Wychodząc, spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jego.”
(Mt 27, 32)

Lektor: „Człowiek nie jest naprawdę wolny, jeżeli nie mówi prawdy. Chrystus daje na to jasną odpowiedź: «Prawda was wyzwoli». Życie ludzkie jest więc także dążeniem do wolności przez prawdę. To jest bardzo ważne w epoce, którą przeżywamy. Bo zachłystujemy się wolnością, wolnością słowa i różnymi innymi wolnościami, które z tym się wiążą. Zachłystujemy się tą wolnością, której przedtem nam odmawiano, tak jak zresztą i wolności religijnej, choć w Polsce nie było pod tym względem najgorzej. Ale równocześnie zapominamy o tym wymiarze podstawowym, że nie ma prawdziwej wolności bez prawdy. Tylko prawda czyni wolnymi.” (Olsztyn, 6.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA VI – WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian – „Gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współradują się wszystkie członki. Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi Jego członkami.” (1 Kor 12, 26-27)

Lektor: „Starajmy się przełamywać konsumpcyjny i bierny styl, w jakim korzystamy z udzielanych nam przez Kościół darów duchowych. Fałszywy to obraz Kościoła, w którym duchowni zajmują się rozdzielaniem darów duchowych, do świeckich zaś należy tylko ich przyjmowanie. W Kościele nie ma ani jednego takiego członka, którego Bóg nie chciałby uzdolnić do duchowego obdarzania innych. Musimy tylko nauczyć się rozpoznawać te dary udzielane każdemu z nas po to, abyśmy mogli obdarzać innych i o dary te zabiegać. Należać

do Kościoła to znaczy tworzyć wspólnotę osób wierzących w Chrystusa, które wzajemnie się obdarowują.” (Olsztyn, 6.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA VII – JEZUS UPADA DRUGI RAZ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Mateusza – „Diabeł wziął Jezusa do Miasta Świętego, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisane jest bowiem: Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień». Odrzekł mu Jezus: «Ale napisane jest także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego».” (Mt 4, 5-7)

Lektor: „Niewielki będzie pożytek z mówienia i pisania, jeśli słowo będzie używane nie po to, aby szukać prawdy, wyrażać prawdę i dzielić się nią, ale tylko po to, by zwyciężać w dyskusji i obronić swoje, może właśnie błędne stanowisko. Słowa mogą czasem wyrażać prawdę w sposób dla niej samej poniżający. Może się zdarzyć, że człowiek mówi jakąś prawdę po to, żeby uzasadnić swoje kłamstwo. Wielki zamęt wprowadza człowiek w nasz ludzki świat, jeśli prawdę próbuje oddać na służbę kłamstwa. Wielu ludziom trudniej wtedy rozpoznać, że ten świat jest Boży.” (Olsztyn, 6.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA VIII – JEZUS SPOTYKA PŁACZĄCE KOBIETY

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Łukasza – „Szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: «Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi!»” (Łk 26, 27-28)

Lektor: „W wychowaniu dziecka chodzi nie tylko o to, żeby się dla niego poświęcać. Chodzi o to, żeby się poświęcać w sposób mądry – tak, aby wychować je do prawdziwej

miłości. Do prawdziwej miłości wychowuje się także wymagając, ale tylko miłując można wymagać. Można wymagać, wymagając od siebie. Dlatego też ze względu na dobro przyszłego pokolenia ważne jest, aby małżonkowie utrwalali, uszlachetniali i pogłębiali swoją wzajemną miłość. Wtedy również ich dzieci będą w stanie założyć kiedyś prawdziwie chrześcijańskie rodziny i będą umiały kochać swoich rodziców.” (Kielce, 3.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA IX – JEZUS UPADA TRZECI RAZ

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Mateusza – „Diabeł jeszcze raz wziął Jezusa na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon». Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz».” (Mt 4, 8-10)

Lektor: „Pieniądz, bogactwo i różne wygody tego świata przemijają, a zatem nie mogą być naszym celem ostatecznym. Osoba ludzka jest ważniejsza niż rzeczy, a dusza jest ważniejsza niż ciało, toteż nigdy i nikomu nie wolno dążyć do dóbr materialnych z pogwałceniem prawa moralnego, z pogwałceniem praw drugiego człowieka. Dlatego serdecznie życzę wam wszystkim, aby nikt z was i nigdy nie próbował się bogacić kosztem bliźniego. Ponadto życzę wam, drodzy moi rodacy, żebyście w swoich dążeniach do polepszenia bytu materialnego nie zagubili zwyczajnej ludzkiej wrażliwości na cudzą biedę. I bardzo też uważajmy, żebyśmy się nie stali społeczeństwem, w którym wszyscy wszystkim czegoś zazdroszczą.” (Płock, 7.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA X – JEZUS Z SZAT OBNAŻONY

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Jana – „Gdy żołnierze ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza jedna część; wzięli także tunikę.” (J 19, 23)

Lektor: „Co stało się z przykazaniem: «Nie cudzołóż» w naszym polskim życiu? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, ażeby ich dzieci rodziły się z czystych rodziców? Czy nosimy w sobie poczucie, że ciało ludzkie jest wezwane do zmartwychwstania i że winniśmy troszczyć się o zachowanie jego godności? Czy potrafimy sobie uświadomić, że ludzka płciowość jest dowodem niesłychanego wręcz zaufania, jakie Bóg okazuje człowiekowi, mężczyźnie i kobiecie, i czy staramy się tego Bożego zaufania nie zawieść? Czy pamiętamy o tym, że każdy człowiek jest osobą i że nie wolno drugiego człowieka sprowadzać do roli przedmiotu, który z pożądlivością można oglądać lub którego się po prostu używa?” (Łomża, 4.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA XI – JEZUS PRZYBITY DO KRZYŻA

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Łukasza – „Gdy przyszli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Jezus zaś mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią».” (Łk 23, 33-34)

Lektor: „Chrześcijanami nazywamy się my wszyscy, którzy jesteśmy ochrzczeni i wierzymy w Chrystusa Pana. Już w samej tej nazwie zawarte jest wzywanie Imienia Pańskiego. Drugie przykazanie Boże powiada: «Nie będziesz brał Imienia Pana Boga twego nadaremno». Zatem jeśli jesteś chrześcijaninem, niech to nie będzie wzywanie Imienia Pańskiego nadaremno. Bądź chrześcijaninem naprawdę, nie tylko z nazwy, nie bądź chrześcijaninem byle jakim. «Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie! (...), lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca».” (Rzeszów, 2.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiały rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA XII – JEZUS UMIERA NA KRZYŻU

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Łukasza – „Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego». Po tych słowach wyzionął ducha.” (Łk 23, 44-46)

Lektor: „«Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie» (J 14, 6). Właśnie przyszedł czas, ażeby Chrystus wypowiedział tę prawdę: dojrzał czas. Nazajutrz ogarnie Go męka i śmierć krzyżowa, a potem nastąpi zmartwychwstanie. I On sam, Syn Przedwieczny, odejdzie do Ojca. Trzeba przeto, żeby dowiedzieli się wszyscy, iż odchodząc otwiera nam drogę, abyśmy idąc za Nim, doszli do Ojca. Nikt nie przychodzi do Ojca, jak tylko przez Niego. On jest naszą Drogą. Nie ma innej drogi, nie ma innego Pośrednika między Bogiem a ludźmi, tylko On: Jezus Chrystus. (...) Niech się przeto nie trwoży serce wasze. Niech nie przeraża was ziemską konieczność śmierci. «Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie!» (J 14, 1).” (Olsztyn, 6.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA XIII – JEZUS ZDJĘTY Z KRZYŻA

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Jana – „Józef z Arymatei poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało.” (J 19, 38)

Lektor: „«Jeżeli będziecie żyli według ciała – pisze Apostoł – czeka was śmierć» (Rz 8, 13). Samo ciało nie ma innej perspektywy. Tylko duch ją ma. «Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała, będziecie żyli» (Rz 8, 13). A siły ducha są w człowieku. I działa też w sercach ludzkich miłość, która jest z Ducha Świętego. A zatem, podjąć to, co każdy z nas ma w sobie z ducha i z Ducha Świętego. Nie dać się też uwikłać całej tej cywilizacji pożądania i użycia, która panoszy się wśród nas i nadaje sobie nazwę europejskości. Panoszy się wśród nas, korzystając z różnych środków przekazu i uwodzenia.

Czy jest to cywilizacja czy raczej antycywilizacja? Kultura czy raczej antykultura? Tu trzeba wrócić do elementarnych rozróżnień. Przecież kulturą jest to, co czyni człowieka bardziej człowiekiem. Nie to, co tylko «zużywa» jego człowieczeństwo.” (Włocławek, 7.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

STACJA XIV – JEZUS ZŁOŻONY W GROBIE

Kapłan: Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Wszyscy: Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Lektorka: z Ewangelii według świętego Jana – „W miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski Dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.” (J 19, 41-42)

Lektor: „Oto ogromne połacie naszego kontynentu stały się grobem ludzi niewinnych, ofiar zbrodni. Korzeń zbrodni tkwi w uzurpacji przez człowieka Bożej władzy nad życiem i śmiercią człowieka. Odzywa się w tym jakieś dalekie, a przecież uporczywe echo tamtych słów, które człowiek zaakceptował od początku wbrew swemu Stwórcy i Ojcu. Słowa te brzmiały: «Tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło» (Rdz 3, 5), to znaczy: będziecie stanowili o tym, co dobre, a co złe. Wy, ludzie, tak jak Bóg, tak jak Bóg i wbrew Bogu. Do tego cmentarzyska ofiar ludzkiego okrucieństwa w naszym stuleciu dołącza się inny jeszcze wielki cmentarz: cmentarz nienarodzonych, cmentarz bezbronnych, których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby zabrano im życie, zanim jeszcze się narodzą.” (Radom, 4.06.1991)

Wszyscy: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

ZAKOŃCZENIE

Lektorka: z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian – „Bóg, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by olśnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa. Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas. Zewsząd cierpienia znosimy, lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w niedostatku, lecz nie rozpaczamy; znosimy prześladowania, lecz nie czujemy się osamotnieni; obalają nas na ziemię, lecz nie giniemy. Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiało się w naszym ciele. Ciągłe bowiem my, którzy żyjemy, jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie Jezusa objawiało się w naszym śmiertelnym ciele.” (2 Kor 4, 6-11)

Lektor: „Stąd, znad Bałtyku, proszę was, wszyscy moi rodacy, synowie i córki wspólnej Ojczyzny, abyście nie pozwolili rozbić tego naczynia, które zawiera Bożą prawdę i Boże prawo. Proszę, abyście nie pozwolili go zniszczyć. Abyście sklejali je z powrotem, jeśli popękało. Abyście nigdy nie zapominali:

«Jam jest Pan, Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

- Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną!
- Nie będziesz brał Imienia Pana Boga twego nadaremno.
- Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.
- Czcij ojca twego i swoją matkę.
- Nie zabijaj.
- Nie cudzołóż.
- Nie kradnij.
- Nie mów fałszywego świadectwa.
- Nie pożądaj żony bliźniego twego.
- Nie pożądaj żadnej rzeczy, która jego jest».

Oto Dekalog: dziesięć słów. Od tych dziesięciu prostych słów zależy przyszłość człowieka i społeczeństw. Przyszłość narodu, państwa, Europy, świata.” (Koszalin, 1.06.1991)